

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **K. P.**, zast. JUDr. Barborou Kašparovou, advokátkou, se sídlem Liberec 1, Revoluční 123/17, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, ze dne 27. 4. 2004, č. j. 58 Cad 50/2003 – 83,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna zástupkyni žalobkyně, JUDr. Barboře Kašparové, advokátce, se sídlem Liberec 1, Revoluční 123/17, **se určuje** ve výši 325 Kč a bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, rozsudkem ze dne 27. 4. 2004, č. j. 58 Cad 50/2003 – 83, zamítl žalobu žalobkyně, podanou proti rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 2. 2002, č. j.x, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Dále rozhodl tak, že přiznává náhradu nákladů zastoupení JUDr. Haně Riedlové, advokátce, se sídlem v České Lípě, Jiráskova 638, ve výši 2150 Kč, s tím, že tato částka bude uhrazena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do 15ti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně. Přezkoumávaným rozhodnutím správního orgánu byl žalobkyni podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., odňat od 14. 3. 2002 plný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v České Lípě ze dne 24. 1. 2002 již žalobkyně není plně invalidní, neboť její schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla o 45 %.

V odůvodnění rozsudku soud uvedl, že žaloba není důvodná, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala včas kasační stížnost žalobkyně (dále též jen „stěžovatelka“). Navrhovala, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádala o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, usnesením ze dne 13. 7. 2004, č. j. 58 Cad 50/2003 – 109, rozhodl tak, že se žalobkyně osvobozuje od soudních poplatků, a že se jí ustanovuje k ochraně jejích zájmů zástupkyně JUDr. Barbora Kašparová, advokátka v Liberci, se sídlem Liberec 1, Revoluční 123/17.

Poté byl spis předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Stěžovatelka podáním ze dne 3. 2. 2005 sdělila soudu, že tímto „ruší žalobu o odnětí PID proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, Praha 5“.

Nejvyšší správní soud vyzval přípisem ze dne 28. 2. 2005 stěžovatelku, aby sdělila, zda tímto svým podáním mínila vzít zpět kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, vydaného dne 27. 4. 2004, č. j. 58 Cad 50/2003 – 83. Stěžovatelku poučil o tom, že v případě, že sdělí, že bere zpět kasační stížnost, Nejvyšší správní soud usnesením řízení zastaví.

Stěžovatelka podáním ze dne 9. 3. 2005 sdělila, že bere zpět kasační stížnost podanou proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, s tím, že se v předchozím podání nesprávně vyjádřila. Dovolávala se toho, aby byl dávkový spis vrácen České správě sociálního zabezpečení za účelem přiznání předčasného starobního důchodu.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Protože projev vůle stěžovatelky, obsažený v podání ze dne 9. 3. 2005, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je již zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. (s. ř. s.), ve znění pozdějších předpisů, za použití § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Odměna zástupkyni stěžovatelky, JUDr. Barboře Kašparové, advokátce, se sídlem Liberec 1, Revoluční 123/17, která byla k žádosti stěžovatelky ustanovena výše uvedeným usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, byla stanovena za jeden úkon po 250 Kč (příprava a převzetí zastoupení - § 11 odst. 1 písm. b/ ve spojení s ustanovením § 7 a § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a paušální částka 75 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), celkem tedy 325 Kč. Uvedená částka bude zástupkyni

stěžovatelky vyplacena do 30ti dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. března 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu

